

"Pa, nganong dili man ka mouban namo nga mosimba?"

MGA PAGHULAGWAY PINAGGI NI NADIVAH SUJATINA

USA KA SURPRISA SA DOMINGGO

Ni Alelie Coronel-Camitan
(Gibase sa usa ka tinuod nga istorya)

Kini nga istorya nahitabo sa Malaysia.

Si Janarthn ganahan nga mosimba matag semana. Dili siya gustong mopalta og usa ka Dominggo! Siya bugtong anak sa iyang pamilya, mao nga ang iyang mga higala diha sa Primary sama ra nga iyang mga igsoon. Siya gustong magkat-on kabahin ni Jesus uban kanila ug mokanta uban kanila. Ang iyang mama mosimba uban kaniya, apan ang iyang papa dili gayod. Ang iyang papa dili miyembro sa Simbahan.

Usa ka gabii atol sa panihapon, si Janarthn nangutana, "Pa, nganong dili man ka mouban namo nga mosimba?"

Si Papa mihangad gikan sa iyang gikan-an. "Busy ko sa mga Dominggo."

"Pero, Pa, importante ang pagbalaan sa adlaw nga Igpapahulay." "Gisulti kini diha sa kasulatan."

Nasorpresa si Mama. "Naminaw gyod diay ka atol sa inyong mga leksiyon sa simbahan. Pero OK ra na nga ang imong papa dili

makauban kanato. Siya nagtabang kanato sa daghang paagi."

Samtang si Janarthn nag-andam sa pagkatulog, siya naghunahuna bahin sa unsa kaha kon si Papa moadto sa simbahan. Usahay mobati siya og diyutay nga kasubo kon iyang makita ang iyang mga higala nga naglingkod uban ang ilang mga ginikanan. Nangandoy siya nga si Papa anaa didto uban kaniya ug ni Mama.

Sa wala pa matulog, si Janarthn miluhod sa pag-ampo. "Minahal nga Langitnong Amahan," siya miingon, "palihog itugot nga ang akong papa makabaton og panahon sa mga Dominggo aron nga siya makaadto uban ni Mama ug nako. Ganahan

kaayo ko nga makatupad og lingkod niya diha sa simbahan."

Usa ka Dominggo pipila ka semana ang milabay, si Mama mitawag ni Janarthn sa iyang kwarto.

"Pasayloa ko, apan dili kita maka-simba karon," miingon siya. "Dili kaayo maayo akong gipamati."

Nagmug-ot si Janarthn. "Pero mingawon ko sa akong mga higala ug sa leksiyon karon. Ganahan gyod ko mosimba."

"Ayaw kabalaka," miingon si Mama. "Usa ra man ka Dominggo. Ug kon gusto ka, motawag ta sa imong magtutudlo sa Primary aron mahibaloan nimo kon bahin sa unsa ang leksiyon."

Gihagkan ni Janarthn ang agtang sa iyang Mama. "OK ra. Pahulay lang, Ma. Nasayod ko nga ang Langitnong Amahan masayod kon nganong dili

ko makasimba karon."

Miadto si Janarthn sa iyang kwarto ug mikuha og usa ka kopya sa *Higala* nga magasin. Bisan kon siya dili makasimba, makabasa gihapon siya sa mga istorya aron mapabilin nga balaan ang Igpapahulay.

"Janarthn!" Mitawag si Papa.

Migawas si Janarthn sa iyang kwarto. "Unsa man, Pa?"

Nagpahiyom si Papa. "Pag-ilis. Kahibalo ko kon unsa nimo kagusto ang simbahan, ug dili ko gusto nga makapalta ka niini. Mokuog ko nimo."

Misiga ang mga mata ni Janarthn. Dili siya makatuo niini! Dako kaayo ang iyang ngisi samtang nagdali siya aron makaandam.

Sa simbahan gipaila-ila ni Janarthn si Papa ngadto sa iyang mga higala. Milingkod si Papa tupad niya atol sa miting sa sakramento. Mibati si Janarthn og hilabihan nga kalipay nga mauban sa iyang papa sa simbahan!

Human sa miting, miingon si Papa, "Aduna koy kinahanglan adtoon. Kuhaon tika human sa imong klase sa Primary. OK?"

"OK," miingon si Janarthn. Nanghinaot siya nga ang iyang Papa magpabilin, apan nalipay siya nga mianhi siya. Maayo kaayo kadto nga surprisa sa Dominggo! ●

